

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 9/2018-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. januára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], spoločnosti V. d. Lasso New York, výrobné družstvo, Jozefská 15, Bratislava, a spoločnosti PANONIA MOTION PICTURES INC., Rockefeller Center PO ST. BOX 1161, New York 10185, USA, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 3 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 30/01 a jeho rozsudkom z 24. mája 2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED], spoločnosti V. d. Lasso New York, výrobné družstvo a spoločnosti PANONIA MOTION PICTURES INC. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. novembra 2017 doručená sťažnosť [REDACTED], spoločnosti V. d. Lasso New York, výrobné družstvo a spoločnosti PANONIA MOTION PICTURES INC. (ďalej len „sťažovatelia“). vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 3 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného

súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 30/01 a jeho rozsudkom z 24. mája 2005 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

2. Vo svojej sťažnosti sťažovatelia popisujú priebeh občianskoprávneho konania na okresnom súde o zrušenie hospodárskej zmluvy, ktorý začal návrhom Centra vedecko-technických informácií Slovenskej republiky ako žalobcu z 27. marca 2001. Podľa sťažovateľov vec nemala byť riešená všeobecným súdom, ale prostredníctvom hospodárskej arbitráže. Došlo podľa nich k porušeniu viacerých ustanovení Hospodárskeho zákonníka. Vo veci následne okresný súd uznesením sp. zn. 15 C 30/01 z 15. januára 2007 neodpustil zmeškanie lehoty na podanie odvolania proti napadnutému rozsudku. S tým sa sťažovatelia nevedia zmieriť a uvádzajú, že im lehota na podanie odvolania nezačala ani len plynúť, keďže podľa sťažovateľov nebolo zrejmé, kto je a kto nie je účastníkom konania vedeného pod sp. zn. 15 C 30/01.

3. Sťažovatelia požadujú, aby ústavný súd nálezom rozhodol o porušení nimi označených práv postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 15 C 30/01 a jeho napadnutým rozsudkom a aby okresnému súdu prikázal tento napadnutý rozsudok zrušiť. Zároveň požadujú priznať finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

5. Ústavný súd k sťažnosti sťažovateľov v prvom rade uvádza, že sťažovatelia k svojej sťažnosti nepriložili žiadnu kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu (požiadavka plynúca z § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

5.1 Ďalej ústavný súd konštatuje, že sťažovatelia k svojej sťažnosti nepriložili splnomocnenie na ich zastupovanie pred ústavným súdom advokátom (požiadavka plynúca z § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

5.2 Tieto nedostatky sťažnosti odôvodňujú jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

5.3 Okrem uvedeného proti napadnutému rozsudku okresného súdu boli v čase jeho vydania (máj 2005) sťažovatelia oprávnení v zmysle v tom čase platného a účinného Občianskeho súdneho poriadku (pozri § 201 a nasl. účinné do 31. 8. 2005) podať odvolanie ako riadny opravný prostriedok. Sťažovatelia neuvádzajú, z akého dôvodu opravný prostriedok nepodali, resp. nepoukazujú na to, prečo podľa ich mienky nebol takýto opravný prostriedok prípustný. Zo sťažnosti navyše vyplýva, že sťažovatelia odvolanie podali, ale až po uplynutí lehoty na jeho podanie. Pokiaľ teda existoval v čase rozhodnutia okresného súdu opravný prostriedok, na podanie ktorého boli sťažovatelia oprávnení, a teda existoval iný súdny orgán oprávnený poskytnúť sťažovateľom a ich právam účinnú ochranu, potom ich sťažnosť proti právoplatnému napadnutému rozsudku okresného súdu je neprípustná a je nutné ju v tejto časti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj pre neprípustnosť.

5.4 Navyše, pokiaľ sťažovatelia uvádzajú, že okresný súd uznesením sp. zn. 15 C 30/01 z 15. januára 2007 neodpustil zmeškanie lehoty na podanie odvolania proti napadnutému rozsudku, potom ich sťažnosť pred ústavným súdom proti napadnutému rozsudku okresného súdu sa javí ako oneskorená v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde (sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia). Túto skutočnosť ústavný súd overil dopytom na okresnom súde a zistil, že napadnutý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20. júla 2005 (vykonateľnosť 25. júla 2005). Z tohto dôvodu je potrebné sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

5.5 Pokiaľ sťažovatelia namietajú porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) postupom okresného súdu, potom je potrebné uviesť, že účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov vymedzil ústavný súd vo svojej skoršej judikatúre tak, že „účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu“ (pozri II. ÚS 26/95). Vec sťažovateľov bola v čase podania tejto sťažnosti ústavnému súdu právoplatne skončená, a to napadnutým rozsudkom okresného súdu. Sťažovatelia podali sťažnosť ústavnému súdu v čase, keď bolo konanie pred všeobecnými súdmi právoplatne skončené napadnutým rozsudkom okresného súdu, a teda právna neistota sťažovateľov bola v čase podania sťažnosti ústavnému súdu odstránená. Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť v tejto časti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre zjavnú neopodstatnenosť.

6. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. januára 2018